

Solstițiu de iarnă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- În ochiul serii plâng lumini timid,
Când umbrele plutesc sub felinar,
Iar dansul fulgilor de nea, cupid,
Pe caldarâm valsează-ntr-un chenar.

Pe coala cerului, albastru mat,
Coboară-n cerc, vioi, ca un ștregar,
Un fulg de nea, cu pasul mic, ritmat,
Purtând pe buze zâmbetul fugar.

Născut din poala unor calde ploi
Ascunde-n suflet tainicul sărut
Al anotimpului în care doi
S-au întâlnit pe-un prag de azimut.

- Se îngustează ziua pas cu pas,
Solstițiul patinează pe alei,
Port soarele și primăvara-n glas
Și-n păr aroma florilor de tei.

E-o iarnă argintie-vanilată -
Obrajii roșii, mâinile de nea,
Sărutul tău cu gust de ciocolată
Mă duce-n vârful bradului, pe-o stea.

Decembrie-și împrășteie magia,
Pe străzi dansează mii de licurici,
Alung tristețea, cred în bucuria
Că mâine-n zori te voi găsi aici.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Din paradisul aproape pierdut -
Editura PIM Iași - 2015